

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Lovafdelingen

Dato: 21. maj 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0608
Dok.: JEE41049

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. april 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager) (L 165):

”Hvilke muligheder er der i dag for en sædelighedsforbryder for at blive behandlet?”

Svar:

Der eksisterer i dag flere muligheder for behandling af seksualforbrydere.

Der findes en behandlingsordning, som er beskrevet nærmere i vedlagte besvarelse af spørgsmål nr. 66 af 11. november 2005 fra Folketingets Retsudvalg (alm. del). Behandlingsordningen indebærer, at den dømte i stedet for en ubetinget fængselsstraf får en betinget dom med vilkår om psykiatrisk-sexologisk behandling i to år. Den dømte går til behandling på et af de tre behandlingssteder, som ligger i henholdsvis København, Århus og Middelfart (behandlingsnetværket). Målgruppen for denne ordning er personer, som ellers ville have fået en ubetinget fængselsstraf fra 4-6 måneder op til ca. 1½ år.

En række betingelser skal være opfyldt, før man kan omfattes af denne ordning. Den sigtede skal være egnet til og motiveret for behandling. Den pågældende skal erklære sig helt eller delvis skyldig i sigtelsen. Risikoen for, at den pågældende begår ny sædelighedskriminalitet i den periode, hvor behandlingen finder sted, skal desuden være en begrænset.

Det er altså ikke alle, der kan blive omfattet af denne ordning. Ordningen gælder blandt andet ikke for tvangsprægede pædofile, da de typisk på grund af manglende erkendelse af kriminaliteten og motivation for behandling ikke udelukkende skal behandles ambulant, men skal tilbydes behandling via visitationsordningen, jf. nedenfor. Hvis den sigtede har tidligere domme for sædelighedskriminalitet, vil det kunne tale imod egnethed og dermed, at den pågældende kan komme under ordningen.

Ved siden af behandlingsordningen findes en visitationsordning for de personer, som idømmes en ubetinget fængselsstraf. Denne ordning gælder for personer, som er idømt fængselsstraf i 30 dage til typisk 4 år (dog 5 år for voldtægt). Personer, som er idømt mellem 30 dages og 3 måneders fængsel, starter dog ikke automatisk afsoningen på visitationsafdelingen på Anstalten ved Herstedvester, men det vurderes konkret, om den

dømte har et åbenbart behov for at begynde afsoningen på visitationsafdelingen.

Under opholdet på visitationsafdelingen vurderer behandlingspersonalet, om den dømte har behov for og er motiveret for behandling. Hvis den dømte findes egnet til og er motiveret for behandling, kan den pågældende, når der sker overførsel til det – typisk åbne – fængsel, hvor afsoningen skal foregå, få udgang fra fængslet til behandling på et af de tre behandlingssteder (behandlingsnetværket).

De indsatte, som er idømt en straf på over 4 år (5 år for voldtægt), vil typisk afsone straffen i Anstalten ved Herstedvester, hvor de tilbydes relevant anden behandling, f.eks. psykoterapi. Nogle få indsatte, som har begået gentagen eller meget alvorlig personfarlig kriminalitet, og som skønnes at være i fare for at begå ligeartet kriminalitet, vil få tilbudt kønsdriftsdæmpende behandling (medicinsk og psykoterapeutisk behandling), hvis alle andre behandlingsmuligheder er udtømt eller vurderes at være utilstrækkelige til at imødegå risiko for tilbagefald til ny sædelighedskriminalitet. De indsatte, som tilbydes kønsdriftsdæmpende medicin, men afviser dette, får tilbud om et psykoterapeutisk forløb.